

efter organisationens oprettelse at afholde udgifterne til Danmarks bidrag inden for den udgiftsramme for organisationen, der for det nævnte tidsrum er fastlagt i protokol af 14. juni 1962.

Som begrundelse for disse bestemmelser anførte *undervisningsministeren* ved fremsættelsen af lovforslaget:

„Danmark har underskrevet konventionen om oprettelse af den europæiske organisation for rumforskning, ESRO, og kan hermed blive medlem af organisationen gennem ratifikation af konventionen. Ifølge forslaget § 1 vil dets ophøjelse til lov indebære en bemyndigelse til ratifikation.

Ifølge forslaget § 2 bemyndiges ministeren til i de første 8 år, efter at ESRO er trådt i virksomhed, at lade afholde Danmarks bidrag til ESRO inden for en udgiftsramme, som er fastsat i en protokol vedrørende finansiering. Danmarks andel i udgifterne inden for dette maksimumsbeløb for 8 år andrager ca. 44,4 mill. kr., og dette loft over udgifterne kan kun ændres ved enstemmig beslutning i organisationens råd. Det samme er tilfældet for det fastsatte *maksimumsbeløb for den første 3 års periode*, svarende til i alt *11,3 mill. kr. for Danmarks vedkommende*. De pågældende maksimumsbeløb er fastsat i overensstemmelse med det prisniveau, som var gældende i juni 1962 og skal derfor kunne reguleres i overensstemmelse hermed.

Den nævnte maksimering af udgifterne giver mulighed for bedømmelse af de finansielle forpligtelser af medlemskab af ESRO i den 8 års periode, for hvilket medlemskabet er forpligtende. Samtidig giver den organisationen mulighed for at bedømme de finansielle midler, der vil være til dens rådighed, således at det videnskabelige og tekniske program kan afpasses i overensstemmelse hermed.

Initiativet til et snævrere europæisk samarbejde inden for rumforskningen kom fra de videnskabsmænd, der var interesserede i forskningsopgaver udført ved hjælp af rumteknik. Der findes i Europa et stort antal forskere og forskergrupper, som er interesserede i eksperimenter og målinger i den øverste del af atmosfæren og i det ydre rum, men gennemførelse af sådanne forskningsopgaver kræver en stor teknisk og økonomisk indsats. Et samarbejde indebærer derfor store fordele, og det var naturligt, at videnskabsmændene søgte at overbevise regeringerne om ønskeligheden af et organiseret samarbejde i Europa. Fra den europæiske atomkerneforsknings råd, CERN, hvoraf Danmark også er medlem, har man erfaringer for, hvilken forskningsindsats der kan gennemføres ved et europæisk samarbejde, når dette er nødvendiggjort af de store krav, som særlige forskningsprojekter stiller med hensyn til finansiering, teknisk og videnskabelig indsats.

Fra dansk side har man deltaget i det planlæggende arbejde,